

מ"ת 51560/07/14 - מדינת ישראל נגד י ת, ר פ א א ה, ר א א ב, ש א כ

בית משפט השלום באשקלון

01 אוגוסט 2014

מ"ת 51560-07-14 מדינת ישראל נ' ת (עציר) ואח'

בפני כב' השופט אמיר דהאן

המבקשת

מדינת ישראל

נגד

המשיבים

1. י ת (עציר)

2. ר פ א א ה

3. ר א א ב

4. ש א כ

החלטה בעניין המשיב 1

בפניי בקשת המבקשת לעצור את המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

המשיב, י ת,, יליד 1988, מצפת, נעצר ביום 21/07/2014, כתב האישום הוגש נגדו ביום 27/07/2014.

כתב האישום

כתב האישום מייחס למשיב, כי לפני יום 21/07/2014 איים המשיב על ר ל, אחותה של המתלוננת, א.ל, ש: "יבוא ויוריד" את המתלוננת.

ביום 20/07/2014 בערב, הגיע המשיב יחד עם אחותו, גיסו, אחיו ואשה בשם ש כ לדירה בה התגוררה המתלוננת וילדיה הקטנים. אחת הילדות פתחה את הדלת, כאשר אמר לה שהשכנה מבקשת להיכנס, ואז תקפו אחותו של המשיב וחברתה, ש כ, את המתלוננת, היכו אותה באגרופים בכל חלקי גופה, בהמשך הצטרף אליהם גם גיסו של המשיב ואחיו הקטין, אשר היכה את המתלוננת באלת עץ. גם ביתה הקטינה של המתלוננת ספגה אגרוף בפניה.

לאחר התקיפה, נטל המשיב את מכשירי הטלפון של המתלוננת, ואז נעמד מולה ואמר לה: "זה מגיע לך יא זונה, אל תתעסקי איתי". המתלוננת סטרה לו, ואז היכה אותה המשיב, דחף אותה, נתן אגרוף לבטנה והיכה אותה בראשה, בעוד אחיו מכה אותה באלת העץ וחובט בה במאוורר בראשה. לאחר מכן נטלו המשיב והאחרים את הטלפונים ועזבו את המקום.

למתלוננת נגרמו חבלות של ממש, לרבות ירידה בשמיעה, כאבי גב וצליעה.

ראיות לכאורה:

עמוד 1

ב"כ המשיב הסכים כי יש ראיות לכאורה לנוכחותו של המשיב באירוע, אך אין ראיות לכאורה לכך שיזם את האירוע, ואין ראיות לכך שהיכה את המתלוננת, אלא שהאחרים היכו אותה.

אין מחלוקת בין הצדדים, שהורתו ולידתו של האירוע הייתה בקשר זוגי בין המשיב למתלוננת, אשר ממנו נולד ילד, שהיה בזמן האירוע כבן 4 חודשים. כמו כן, אין מחלוקת כי מסרונים בעלי תוכן פוגעני ונמוך הועברו בין המתלוננת לבין בת זוגו החדשה של המשיב, ושמה ב א ב ח, וכן בין המתלוננת לבין אחותו של המשיב.

אמרת המתלוננת מתארת את האירוע באופן הדומה לכתב האישום. המתלוננת מתארת באמרתה מיום 20/07/2014 שעה 22:49, אשר ניתנה בסמוך לאירוע, כי המשיב החל לאיים עליה כאשר הודיעה לו כי היא בהיריון ממנו, אבל אחר כך התנצל. לאחר שנולד הילד, סיכמה איתו הסדרי ראייה ומזונות, אך הוא לא עמד בהם והחלו וויכוחים גם עם המשיב וגם עם בת א ב ח. וויכוחים כאלה היו גם ביום האירוע, ורובם התבצעו על גבי הטלפונים הסלולריים במסרונים. לאחר חילופי קללות ואיומים, קיבלה המתלוננת איומים מהמשיב כי סופה קרב, וכן טלפון מאחותה, אשר המשיב התקשר גם אליה, ואז בשעה 21:30, הגיעה החבורה כולה לביתה של המתלוננת, והיא, המשיב, אחותו רעייה, אחיו א ובעלה של אחותו ועוד מישהי שהיא לא יודעת את שמה, והחלו להרביץ לה - רעייה וחברתה בידיהן, אמיר עם מקל בייסבול וגיסו של המשיב היכה את בתה, ואז עמד המשיב מולה, קילל אותה ואמר לה "**אל תתעסקי איתי זה הגיע לך**", אז סטרה המתלוננת למשיב ואמרה לו שיתבייש, והוא היכה בבטנה באגרופו, הצמיד אותה לקיר ונתן לה אגרופים בראש, כשאחיו א מצטרף. בסוף האירוע לקח המשיב את הטלפונים של המתלוננת ושל בתה. אמרתה של המתלוננת נתמכת באישורים רפואיים, המעידים על החבלות האמורות בכתב האישום.

המתלוננת אמרה בסוף אמרתה, כי לדעתה הגיע המשיב למקום בהמשך למסרוני האיום שהעביר לה באותו יום.

אמרתה של רבקה לוי קרבול, אחותה של המתלוננת, מיום 21/07/2014 מתארת כי קיבלה טלפון מן המשיב, שאמר ביום האירוע: "**אני אעשה לכם פיגוע היום**" וניתק את השיחה, ולאחר השיחה התקשרה לאחותה. עוד אמרה האחות ר, כי המשיב נוהג להתקשר ולאיים שיהרוג את התינוק שלו ושל המתלוננת, וכן ירצח את אחותה. עוד אמרה, כי איים בטלפון שנמאס לו כי המתלוננת מדברת איתו על הילד, ואם זה לא ייגמר הוא יבוא ויוריד אותה, כי היא הורסת לו את החיים.

המשיב באמרתו מיום 21/07/2014 מאשר, כי הכיר את המתלוננת בזמן ששניהם היו אסירים, הם היו ידידים, אך לא היו חברים או ידועים בציבור, ואישר כי הסתבך עם המתלוננת בהיריון לא רצוי, והודיע לה בוקר אחרי שקיימו יחסי אישות, כי איננו מוכן לילד, ולאחר שלושה חודשים כאשר הודיעה לו המתלוננת על ההיריון, הפסיק איתה את הקשר ודרש ממנה לעשות הפלה. לאחר הלידה שלח לה כמה פעמים כסף, וכן אישר כי ביום האירוע עמד בקשר של קללות במסרונים עם המתלוננת, שכן המתלוננת הטרידה את אחותו בטלפון.

המשיב אישר כי כתב למתלוננת ביום האירוע שהסוף שלה קרב, אך אמר כי התכוון לומר ברוח הפתגם הערבי "כל כלב יבוא יומו" ולא לאיים. עוד אישר המשיב כי התקשר לאחותה של המתלוננת באותו היום, אך הכחיש כי הגיע לביתה של המתלוננת באותו היום, או כי היה באזור אשקלון, ואמר כי נשאר בביתו בצפת וישן בבית עם חברתו.

גם גיסו של המשיב הכחיש כי היה באשקלון ביום האירוע ואיתו אישתו, אחותו של המשיב ראמז, ואמר כי היה באילת וישן במכונית. גיסו של המשיב אישר כי מכשיר הטלפון שלו היה איתו וכי מספרו הוא ...

אחותו של המשיב, מסרה בחקירתה כי הייתה במועד האירוע באילת עם בעלה והם ישנו במכונית ובשום אופן לא היתה באשקלון והיא אישרה כי מספר הטלפון שלה הוא .., וכי הטלפון הנייד היה ביחד איתה.

ש כ באמרתה מיום 22/07/2014 מתארת, כי ביום האירוע היה **"ריב בין א לי"**, היא הייתה בצפת, התקשרה לא, הגיעה אליו, ראתה שם את המשיב - י, עצבני וראתה כי הוא מדבר עם המתלוננת בהודעות, והיא מקללת אותו, ואז אמר לה המשיב - יוחא: **"בואי איתנו"**, היא נסעה ביחד עם א וי, וכשהגיעו מתחת לבית של המתלוננת, היתה שם. אחותו של המשיב, ר, אשר לאחר הכניסה התחילה את המכות, ושירן התערבה לאחר מכן, ואז גם בתה של המתלוננת קיבלה מכה בפניה. נהג הרכב היה יוחאי, ורעייה באה ביחד עם בעלה. ש מתארת, כי היא ורעייה עלו **"לריב איתה"**, וכן מאשרת כי אמיר היה עם מל עץ, והמאוורר נשבר, אך לא ראתה אם א הרביץ עם המקל.

כאשר נשאלה ש מדוע קרה האירוע, אמרה כי י לקח אותם, כי בטלפון של המתלוננת היו תמונות של ר שהיא פרסמה, והוא רצה לעצור את זה. עוד פרטה באמרתה, כי הרעיון לבוא לאשקלון היה של המשיב י: **"ואז הוא קיבל עצבים ונסע"**.

ש אמרה כי היתה מעורבת באירוע כידידה של המשפחה וידידה של ר. גם בנותיה של המתלוננת, ל וד, בחקירת ילדים מאשרות, כי האירוע קרה במועדו ועם משתתפיו, וכן עם מקל עץ ועם המשיב המוכר להן היטב, וכן גיסו ור.

מובן, כי המדובר באמרות של בנותיה של המתלוננת, אשר נלווה אליהן החשש הטבוע, כי דיברו עם המתלוננת והושפעו על ידה לפני חקירתן.

איכוני טלפון ומחקרי תקשורת מצביעים, כי שירן כהן אכן היתה עם מכשיר הטלפון שלה באשקלון ביום האירוע בין השעות 20:54 עד 21:16, ר היתה ביום האירוע יחד עם הטלפון שלה באשקלון בין השעות 20:46 עד 21:25, ואכן משם נסעה לאילת, והמשיב, י, היה ביום האירוע באזור אשקלון בין השעות 20:19 עד 21:29. אחיו של המשיב, א (ששמו האמיתי ז י), היה באזור אשקלון יחד עם הטלפון שלו בין השעות 21:25 (שאז יצר קשר עם אחותו ר) לבין 21:59, שאז כבר היה באזור מחלף קסם. כל המעורבים היו באזור צפת או תמרה ביום האירוע, לפני שהגיעו לאזור האירוע.

המסקנות העולות מחומר הראיות שבפני מצביעות על ראיות לכאורה מוצקות ומוצלבות היטב, לא רק לכך שהמשיב היה במקום יחד עם המעורבים האחרים והכה בצוותא איתם את המתלוננת, אלא גם כי האירוע ארע ביוזמתו שלו, הנסיעה הייתה מכוונת ומתואמת על ידו למקום האירוע בנהיגה ברכבו שלו. הדברים תומכים את אמרותיה של המתלוננת כי הוכתה על ידי אחרים ועל ידי המשיב ביוזמתו של המשיב ונגרמו לה ולבתה הקטינה חבלות משמעותיות, וכן נלקחו בכוח מכשירי הטלפון שלהן, נטילה בכוח שעל פי האמרות תואמה

הראיות מצביעות כי האירוע נושא מאפיינים חמורים של אלימות בנשק קר, לרבות הכאת קטינה נטילת רכוש בכוח, ואחר המלטות מסודרת מהמקום, תוך הכחשת הנוכחות בו בחקירה.

הנה כי כן העיון המדוקדק בחומר הראיות מעלה, כי לא די בזה שהמשיב היה יוזם האירוע ושותף פיזי בו, אלא שגם הכחיש את נוכחותו במקום, הכחשה שהתגלתה כשקרית.

אשר על כן, אני קובע כי ישנן ראיות לכאורה, שדי בהן כדי להקים סיכוי סביר להרשעת המשיב בתקיפתה בצוותא של המתלוננת ובעבירות המיוחסות לו, כאשר חלקו באירוע עשוי להתברר כדומיננטי ויוזם.

בשולי הדברים אומר, כי הסנגור הגיש תמונות של מסכי טלפון, אשר ב"כ המבקש התנגד להגשתן. מסכים אלה לא הוסיפו ולא גרעו מחומר הראיות.

מסוכנות המשיב ביחס לחלופה המוצעת:

מעשיו של המשיב מגלמים מסוכנות משמעותית. המשיב יזם את תקיפתה של המתלוננת בצוותא, וגייס אחרים לשם ביצוע התקיפה בצוותא. התקיפה אשר בוצעה בחלקה באמצעות מכשירים, כמו אלת בייסבול ומאוורר, גרמה לחבלות הן למתלוננת והן לבתה הקטינה. הסטירה אותה נתנה המתלוננת למשיב, לאחר שהותקפה, והמסרים הפוגעניים שהוחלפו לפני התקיפה, אין בהן כדי להצדיק או לגרוע מהמסוכנות של תקיפתה של המתלוננת בביתה שלה באירוע יוזם, לאחר תכנון וביצוע שאינם אימפולסיביים, הגעה בשני רכבים מהצפון לאשקלון, ותקיפה בחבורה של שתי נשים ושלושה גברים, אשר אחד מהם כאמור מצויד בנשק קר.

עברו הפלילי של המשיב מכביד, קרוב בזמן, רצוף ורלוונטי. אך ביום 28/09/2011 הורשע המשיב בשוד מזוין וקשירת קשר לפשע, ונדון ל-24 חודשי מאסר בפועל. עוד הורשע המשיב בעבירות של רכישת נשק (2011), גניבה ותקיפה (2009) ותקיפה הגורמת חבלה של ממש (2007). עוד הורשע המשיב במגוון משמעותי של עבירות רכוש בשנת 2007.

ראוי לציין, כי בעניין השוד, אשר בו הורשע המשיב לאחרונה, הסתבר כי המשיב ביצע עבירה זו בהיותו נתון במבחן, ותחת מאסר על תנאי. המדובר היה בשוד מתוכנן, במהלכו הופל הקורבן, הוכה, ארנקו נלקח ממנו ונגרמו לו חבלות משמעותיות. בית המשפט המחוזי קבע, כי המשיב התעלם מהזדמנויות שניתנו לו, וחזר לסורו ביתר שאת, ואף הוסיף כי אלמלא הסדר הטיעון שאליו הגיעו הצדדים, לא היה מהסס להחמיר בעונשו של המשיב אף מעבר לעונש המוסכם.

בית המשפט המחוזי הטיל על המשיב עונש מותנה על כל עבירה הכוללת איומים ואלימות פיסית, לתקופה של שלוש שנים. על פי התאריכים, עונש זה עמד בתוקפו ביום ביצוע העבירה אך לא הרתיע את המשיב משגרה של איומים ומעשה מתוכנן של אלימות פיסית וגזילת רכוש בכוח במתוכנן ובצוותא עם אחרים, אירוע הנושא מאפיינים דומים לארוע

בו הורשע המשיב בפני בית המשפט המחוזי בנצרת .

ב"כ המשיב הציע, כי חברתו של המשיב, בת אל בן חמו, וחברתה ירדן לוי ישגוהו על המשיב, וטען כי חלקו של המשיב בכתב האישום הוא המינורי מכולם, וכולם שוחררו.

דעתי איננה כדעתו של ב"כ המשיב. עיון בחומר הראיות מראה כי האירוע היה ביוזמתו של המשיב, ועברו הפלילי המכביד של המשיב, כמו גם איומיו ומעמדו המיוחד כאביו בנה של המתלוננת, מעצימים את מסוכנותו באופן משמעותי.

עברו הפלילי של א ז י - נקי, והוא קטין. מכאן, שאין להשוותו למשיב.

עברו הפלילי של ר א א, גיסו של המשיב - נקי. מכאן, שאין להשוותו למשיב.

לפיכך, הגעתי למסקנה כי שחרורם של המשיבים האחרים אינו מהווה אפליה פסולה, אלא הבחנה מותרת.

בנסיבות העניין, לא מצאתי כי מסוכנותו של המשיב, לאור חלקו המשמעותי כמי שיש ראיות לכאורה נגדו שיזם את העבירה, לאור חומרת העבירה ותוצאותיה החמורות ולאור עברו הפלילי המכביד, הרצוף, הקרוב והרלוונטי ולאור דברי בית המשפט המחוזי בהרשעתו האחרונה - מצדיקה שחרורו לחלופת מעצר בפיקוח שהוצע, וספק רב אם היא מצדיקה שחרורו לחלופת מעצר בפיקוח כלשהו.

בנסיבות העניין ולאור מאפייניהם המחמירים של העושה ושל המעשה, והעונש הצפוי למשיב אם יורשע, לא מצאתי לנכון להורות לשירות המבחן להגיש תסקיר, הבוחן את חלופות המעצר המוצעות, ומצאתי כי אם ישנו כיוון שיקומי רלוונטי למשיב, אמור כיוון זה להבחן על ידי בית המשפט שלאישום.

אשר על כן, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

המזכירות תנתב את התיק לקביעה בפני כב' השופטת ג. שלו.

זכות ערר בתוך 30 יום לבית המשפט המחוזי בבאר שבע .

ההחלטה נחתמה היום בלשכתי ה' אב תשע"ד, 01 אוגוסט 2014, ותוקרא במעמד הצדדים על ידי כב' הש"ב נחמיאס ביום 03/08/2014 ואז תיכנס לתוקף .